

van de in de *Nanjo* te bezetten gebieden in acht genomen moesten worden – eind maart stonden die beginselen op schrift. Zij weken op enkele punten wezenlijk af van het 'Plan voor de *Nanjo*': er zou geen sprake zijn van het verlenen van 'onafhankelijkheid' of van het in hun posities handhaven van Europese bestuursambtenaren – wèl zouden de inheemse bestuursambtenaren hun werk moeten voortzetten maar zij zouden de aanwijzingen van een Japans militair bestuur moeten volgen en aan de controle van dat bestuur onderworpen worden; precies als het Duitse bestuur in de bezette landen van Europa, zou het Japanse in de bezette landen van de *Nanjo* dus het karakter krijgen van wat de Duitsers een '*Aufsichtsverwaltung*' noemden.

Het eind maart opgestelde stuk werd voor de marine geheim gehouden, vermoedelijk (wij beschikken niet over nadere gegevens) omdat het leger hoopte dat hoe later het met het stuk voor de dag kwam, des te groter de kans was dat het militaire bestuur in alle te bezetten gebieden door het leger zou worden uitgeoefend – gebieden overigens welke met behulp van de marine moesten worden veroverd.

Het door het leger opgestelde stuk werd op 15 november aan de Contactraad voorgelegd en in hoofdlijnen goedgekeurd maar wij veronderstellen dat de Contactraad hier en daar op wijzigingen aandrong, althans: tot de definitieve goedkeuring van de 'Beginselen voor het bestuur van de bezette gebieden in de *Nanjo*' kwam het pas vijf dagen later, 20 november.¹ Wij citeren de belangrijkste bepalingen:

'Voor het ogenblik zullen militaire besturen in de bezette gebieden worden ingesteld teneinde de openbare orde te handhaven, het verwerven van voor de nationale verdediging vitale hulpbronnen te bespoedigen en de zelfvoorziening van de militairen te waarborgen. De uiteindelijke status van de bezette gebieden ... zal apart vastgesteld worden.

Bij de uitoefening van het militaire bestuur zullen de bestaande bestuursorganen zoveel mogelijk gebruikt worden, zulks met eerbiediging van de bestaande bestuursstructuren en van de inheemse gebruiken.

De bezettingsstrijdkrachten zullen de controle behouden over de spoorwegen, de scheepvaart, de havens, de luchtverbindingen, de PTT-diensten en de radio.

Wanneer het verwerven van voor de nationale verdediging vitale hulpbronnen en de zelfvoorziening der militairen schade toebrengen aan het levenspeil der inheemsen, dan moet zulks aanvaard worden.

Amerikaanse, Britse en Nederlandse burgers zullen er toe gebracht worden,

¹ Tekst in: *Japanese Military Administration in Indonesia: Selected Documents* (1965), p. 1-3.